

R. 320
AMADOR GARRELL

GRANOLLERS

14 febrer 1953

Dr. Emili Vendrell.
Barcelona

Vos, amic meu, emant ben a prop de mig segle ens hem tingut a tots pendents de la vostra veu... tan clara. Quan vos cantàveu a l'Orfeo i triomfàveu amb la Llaró de Bach, l'ay II, i treballàveu de paleta, jo, com vos i tant i tant d'altres també treballava - de coixita a l'impremta de L'Avenç, - però no mancava a cap concert al Saló de la Música. - Quins temps aquells, amic! - Després hem seguit la vostra cursa triomfal en el teatre, l'engega d'aquell Senallança inoblidable i del braç de la noia més maca del nostre Vives... I hem gaudit del vostre art per quan heu fet joïells de totes les cançons que havem cantat... I, lluny de la nostra terra, on ens emparàvem com un infant, per goig gran ens arribava la vostra veu al través de la ràdio! Quin tremolor al cor i quin guspirejar els ulls! - Quin embadaliment, amic! -

Ara hem decidit plejar el ram. Ho compremem. Tot l'anem plejant el ram... I, perquè pleguem, tot el bo i millor de la

nostra terra, és clar, avui us envoltaria amb el seu afecte i us
dona la seva admiració - i la nostra - i la de tots els que hem pogut
gaudir la glòria del vostre art i de la vostra amistat.

Jo, però, avui no hi podré ésser a l'Orient. Jo no hi podré
ésser per culpa d'un sòl·la-mi-de que havia de combatre una
bronconeumonia i m'han deixat com un enxa. Però us demano
que m'hi tinguen com present. Després, com tots els que vivim a
parís i una cosa o altra ens pixin d'abraçar-vos tal dia com
avui, a l'hora H, aixecarem el cor pensant en vos i aixecarem
la copa, o el porró a la vostra salut, amb el desig de que per
això i més això pugueu recordar aquesta festa que us dona tot
Catalunya amb agraïment pel molt que ens heu fet viure.

Una bona abraçada del vostre amic granollenc

A. J. R.